

AZ „ERZSÉBET NAPHOZ” KAPCSOLÓDÓAN

A „KÉT ERZSÉBET - november 19.” című írásban jeleztem, hogy kiegészítőként szándékomban van még egy napjainkra vonatkozó profetikus részletet bejegyezni Erzsébet asszony Naplójából. Az imaórára készülve fedeztem fel ezt a részletet, és fontosnak érzem, hogy az előzőekben említett írás kiegészítőjeként még ide bejegyezzem.

„...Az Úr Jézus így szólt: „**Ugye, tudod, hogy meghívtalak különleges küzdőtáboromba?**”

De szavait úgy mondta el nekem, mintha többes számban beszélt volna hozzám:

„**Ne a föld vonzzon magához benneteket múltó kényelmével, hanem az Én Országom eljövetele legyen földi életetek célja. E szavaim el fognak jutni a Nekem szentelt lelkek sokaságához.**

„**Bízatok, Kegyelmem veletek lesz, és Én csodával határos módon foglak segíteni benneteket.**”

És most, az Úr Jézus Szavai keményen hangzottak lelkemben. Nagyon meglepődtem, mert én mindig csak szelíd szavait hallottam.

„**Ne lepődj meg leánykám, hogy most szigorú hangomat hallatom lelked mélyén. Ezt is szeretettel teszem. Ne legyetek kényelemszeretők és gyávák, és ne hitessétek el sem magatokkal, sem másokkal, hogy kár minden lépésért, és nincs értelme semminek. --- VAN!**

Csak könnyebb kényelembe helyezkedve várni a vihar elülését, mint a viharba menni, és lelkeket menteni.

Nem kell nektek semmiféle példázgatás, tudtok ti már mindent, csak cselekedjétek már!

Ez a tétlenség a sátán melegágya!

Mivel rázzalak már fel benneteket?

Vegyétek észre a körülöttetek öldöklő veszedelmet, mely a ti lelketeket is fenyegeti.”

És utána arra kért, hogy szavait juttassam el az illetékeseknek. Ő majd módot ad erre.

Már abba akartam hagyni az írást, de ő újra kért, hogy írjam csak tovább. Éppen a réten mentem keresztül, szerettem volna térden állva írni tovább panaszos szavait, de mivel erre nem volt alkalmam, a fűre telepedtem, és elővettem a jegyzetlapomat.

Ő közben jelenlétének csodálatos érzésével árasztotta el a lelkemet.

„Teszem ezt azért, hogy bizonyosságot adjak neked.” – mondta Ő.

Ne intézzük Őt el egy kézlegyintéssel, mert hisz ez Neki kimondhatatlanul fáj, ez a tiszteetlen, megbántó viselkedés.

„**Viseljétek szíveteken az Én sóvárgó és fontos kívánságomat, és ki-ki magába szállva kezdjen új életet, melyhez Tőlem vegyetek erőt!**”

Tudom, ez nektek nem új szó, hisz eleget beszéltek róla, csak az fáj nagyon, hogy miért csak beszéltek róla, és magatokban miért nem igyekeztek kialakítani az Isten Országát.

Ti tudhatjátok legjobban, hogy az Én Országom eljövetele milyen nagy erőszakot szenved. Ne éljétek képmutató módon! Bemutatjátok a szent áldozatot a lelkek felé, de ez csak külsőség marad számotokra.

De sok van ilyen köztetek!” --- (1962. augusztus 8. második rész)

Ezeket a sorokat pontosan jegyeztem le Erzsébet asszony *lelki Naplójából*. A dátum: 1962!

Bizonyára Erzsébet asszony sem gondolta egyszerűségében, hogy szavai egykor ennyire meg fognak valósulni, és hogy a rózsafüzért és a rövid imát, amit lejegyzett, s ami sorainak tartalmát az Úr Jézus soronként visszaigazolta, (*Lábunk együtt járjon...*) azt több nyelvre lefordítva, 70 országban imádkozzák már!

Erről többet most szándékosan nem írok, s nem csak tiszteletből, hanem azért, mert e rövid kiemelésnek komoly mondanivalója van!... E részletben MINDEN, NAPJAINKRA JELLEMZŐ MEGSZÍVLELENDŐ Prófécia benne van!

